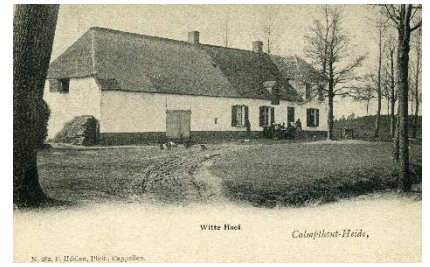

www.heidevertelt.be

Kalmthout omarmt het nieuwe gemeentehuis!

Komende zondag, 10 mei, wordt een mijlpaal in de geschiedenis van onze gemeente. De laatste dagen was het al erg druk om de verhuis op gang te brengen, deze week zullen meerdere diensten al te bereiken zijn in de nieuwe gebouwen. Zowel de gemeentediensten als de diensten van het OCMW komen samen in één gebouw.

Het nieuwe gebouw moet het hart van de gemeentelijke administratie worden en een ontmoetingsplaats voor de burgers. Dat wil de gemeente op zondag 10 mei in

het daglicht stellen met een groots feest. Vanaf 11u worden de deuren geopend. Naast het bewonderen van de nieuwe kantoren, het atrium, de raadszaal, worden de bezoekers nog meer verwend!

om 14u zal burgemeester Lukas Jacobs het lint doorknippen....

Er is een Vlaamse kermis voor jong en oud, er komt een frituur, toog, en er zullen ook ijsjes zijn. De brandweer houdt gelijktijdig een mini-opendeur. Daarnaast zijn er optredens van het zangkoor Aidomen en de muziekvereniging Vlijt en Eendracht.

Ook de kerk zal geopend zijn, je kan er een orgelconcert bijwonen. In de raadszaal kan je trouwbeloften hernieuwen (hiervoor moet je inschrijven via 03/376.49.50). Wie wil genieten van een gegidste wandeling in het oude Kalmthout (ongeveer 1,5 uur wandelen) kan op vermeld telefoonnummer hiervoor inschrijven.

Heide kreeg een stationsgebouw in 1911, vanaf 1897 was er al een halte in "Heide". Toeristen kwamen vanuit 't Stad de mooie streek bewonderen, genoten van het landschap en de gezonde lucht. Lees er alles over in ons boek www.heidevertelt.be

Om 14u zal burgemeester Lukas Jacobs het lint doorknippen en zo het officiële moment aankondigen dat Kalmthout een nieuw gemeentehuis heeft, aangepast aan de huidige en toekomstige noden.

Wie de komende week een bezoek moet brengen bij de gemeentediensten zal zich wel even moeten vergewissen waar hij terecht moet komen. Je kan best even naar de website van de gemeente gaan om te bekijken voor welke dienst je waar en wanneer terecht kan.

Ook de bezoekers van het LDC De Groten Uitleg moeten er rekening mee houden dat het centrum op 7 en 8 mei gesloten zal zijn om de verhuis te doen. Vanaf maandag 11 mei kan je terug terecht in het dienstencentrum, maar dan op de nieuwe locatie in het gemeentehuis.

De Meikoningin van de Achtzaligheden

In de stille uithoek van de Achtzaligheden, waar zandwegen zich kronkelden tussen schrale akkers en heide, woonde de familie Janssens in een laag huisje met een rieten dak. Het was begin mei 1900 en de dagen werden eindelijk zachter na een lange winter. Vader Adriaan Janssens stond vroeg op het veld. Als dagloner kende hij het harde leven als geen ander. Zijn handen waren ruw, zijn rug krom van het werk, maar zijn blik bleef zacht wanneer hij naar zijn kinderen keek. *“Gerard! Frans! Ge moet helpen met de voren recht te trekken!”* riep hij. *“Ja, vader!”* antwoordde zoon Gerard, terwijl hij zijn jongere broer een duwtje gaf. *“Komaan, of we krijgen weer naar onze voeten!”*

Voor het huis zat Anna Catharina Vandenhoutgoor, de oude grootmoeder, in de zon. Naast haar zat kleine Maria bloemen te schikken rond een eenvoudig beeldje van Maria. *“Goed zo, kind,”* zei grootmoeder. *“In de meimaand moet ge Maria eren. Zij waakt over ons... maar ge moet ook luisteren naar wat de heide u vertelt.”* Maria keek op. *“Wat bedoelt ge, grootmoeder?”* De oude vrouw kneep haar ogen samen en keek naar de verte, richting de Kalmthoutse Heide. *“De heide leeft in mei,”* fluisterde ze. *“Meer dan ge denkt.”*

Grootmoeders verhaal

Die avond, na het werk, zat het hele gezin samen rond de tafel. De wind floot zacht langs het rieten dak. *“Grootmoeder,”* begon Maria, *“vertel nog eens een verhaal.”* *“Ja,”* viel Frans in, *“iets engs!”* Adriaan glimlachte flauwtjes. *“Laat de kinderen niet te veel schrikken, moeder.”*

Maar grootmoeder Anna Catharina knikte langzaam. *“Ge zijt oud genoeg om het te horen.”* Ze leunde voorover, haar stem zacht maar duidelijk. *“Lang vóór gij geboren waart, toen uw vader nog een kleine jongen was zonder vader...”,* ze keek even naar Adriaan, *“...verscheen er in de meimaand een meisje op de heide.”* *“De Meikoningin?”* fluisterde Maria. Grootmoeder knikte. *“Ze droeg een witte jurk en bloemen in haar haar. Waar ze liep, groeiden bloemen. Maar ze kwam niet zomaar. Alleen wie stil was en luisterde naar de natuur, kon haar zien.”* Gerard fronste. *“En wat als ge haar ziet?”* *“Dan krijgt ge geluk,”* zei grootmoeder. *“Een goede oogst... of liefde.”* *“En als ge haar volgt?”* vroeg Frans. Er viel een stilte. *“Dan*

komt ge de dwaallichten tegen,” zei grootmoeder zacht. *“Kleine lichtjes die u lokken... dieper de heide in. En dan...”* Ze tikte met haar vinger op de tafel. *“...vindt ge de weg naar huis niet meer.”*

De nacht van het licht

Die nacht konden Gerard en Maria de slaap niet vatten. *“Denkt ge dat het waar is?”* fluisterde Maria. Gerard haalde zijn schouders op. *“We kunnen eens kijken...”* Voorzichtig slopen ze naar het raam. En daar... aan de rand van het veld... verscheen een zacht, flakkerend licht. *“Ziet ge dat?”* fluisterde Maria. Het licht werd sterker. En toen zagen ze haar. Een meisje in het wit, stilstaand tussen de jonge gewassen. Rond haar dansten kleine lichtjes, als sterren die de grond hadden gevonden. Maria hield haar adem in. *“De Meikoningin...”* Gerard wilde iets zeggen, maar de woorden bleven steken. De gestalte draaide zich langzaam om. Heel even leek ze naar hen te kijken. Toen verdween ze, geruisloos, richting de heide.

Een teken

De volgende ochtend stond Adriaan al vroeg op het veld. *“Wat is dat nu?”* mompelde hij. De kinderen kwamen aangelopen. Op de plaats waar ze de verschijning hadden gezien, groeiden bloemen. Heldere kleuren, midden in de akker waar gisteren nog niets stond. *“Dat kan niet...”* zei Gerard. Grootmoeder Anna Catharina kwam langzaam dichterbij. Ze keek, knikte en maakte een kruisteken. *“Ge hebt haar gezien,”* zei ze. Adriaan zweeg even, zijn blik over het veld. *“Als dat zo is,”* zei hij uiteindelijk, *“laat het dan een goed teken zijn.”* Hij keek naar zijn kinderen. *“Voor de oogst... en voor jullie toekomst.”*

De kapel in bloei

De dagen na de verschijning stonden in het teken van bedrijvigheid. Overall in de streek van de Achtzaligheden werd gesproken over de meimaand, maar bij de familie Janssens was er iets veranderd. Alsof de lucht zachter was en het licht langer bleef hangen tussen de velden. *“Het is tijd om de kapel in orde te maken,”* zei grootmoeder Anna Catharina op een ochtend. *“Maria wacht niet.”*

Langs de zandweg, een eindje van hun huis, stond een kleine veldkapel. Eenvoudig gemetseld, met een nis waarin een verweerd Mariabeeld stond. In de winter was ze vergeten, maar in mei kwam ze weer tot leven. Maria en haar moeder trokken erheen met manden vol bloemen: meiklokjes, fluitenkruid en wilde margrietten. Zelfs Gerard had, zonder veel woorden, een bosje veldbloemen meegebracht. *“Zet ze voorzichtig,”* zei grootmoeder. *“Alsof ge ze aan een koningin geeft.”* Ze maakten kransen van berkentakken en bloemen en hingen die rond de kapel. Een wit doek werd over het altaartje gelegd, en Maria plaatste het kleine beeldje dat ze thuis had versierd naast het grotere Mariabeeld. Toen alles klaar was, bleef het even stil. *“Ze zal tevreden zijn,”* fluisterde grootmoeder.

Het avondgebed

Vanaf die dag kwam het gehucht elke avond samen bij de kapel. Wanneer de zon laag stond en het werk op het veld gedaan was, verzamelden de mensen zich: boeren, kinderen, oude vrouwen met rozenkransen in de hand. Ook Adriaan kwam, moe maar rechttop. *“Kom,”* zei hij tegen zijn zonen, *“dit hoort erbij.”* De eerste avond was het nog wat onwennig. Maar al snel klonk het zacht gemurmel van gebeden door de

lucht. *“Wees gegroet Maria, vol van genade...”* Maria knielde naast haar grootmoeder. De kralen van de rozenkrans gleden door haar vingers, terwijl ze af en toe naar het beeld keek. In het schijnsel van de kaarsen leek het alsof Maria glimlachte. Na het gebed werd er gezongen. Oude liederen die iedereen kende: *“O Lieve Vrouw van Vlaanderen...”* De stemmen waren niet altijd zuiver, maar ze droegen ver over de velden. Zelfs de wind leek even stil te vallen om te luisteren.

De processie

Halverwege de maand werd een kleine processie gehouden. Het was geen groot feest zoals in de stad, maar voor het dorp betekende het alles. Het Mariabeeld werd versierd met bloemen en op een houten draagbaar geplaatst. Vier mannen, waaronder Adriaan, namen het op hun schouders. *“Voorzichtig,”* zei hij, *“ze moet recht blijven.”* De kinderen liepen voorop met bloemen in hun handen. Maria mocht vooraan stappen. Haar ogen glansden van trots. *“Ge zijt precies zelf een kleine koningin,”* plaagde Gerard.

Ze liepen langs de velden, over de zandweg en langs de rand van de heide. Terwijl ze baden en zongen, dwarrelden bloemblaadjes op de grond. En toen, heel even, voelde Maria iets. Een zachte wind. Ze keek op naar de heide in de verte. Tussen het paarsgroene landschap leek iets te bewegen. Een witte flits... bijna onzichtbaar. Ze kneep haar ogen samen. *“Grootmoeder...”* fluisterde ze. Maar toen ze nog eens keek, was het weg.

Een belofte

Die avond zat het gezin weer samen. *“Ge hebt haar weer gevoeld, nietwaar?”* zei grootmoeder plots. Maria knikte langzaam. *“Ze is er nog,”* fluisterde ze. Grootmoeder glimlachte zacht. *“De Meikoningin verdwijnt nooit echt. Zolang mensen blijven geloven... en blijven zorgen voor wat groeit.”* Adriaan keek naar buiten, naar zijn veld. De bloemen stonden er nog steeds, fel en levendig tussen de gewassen. Hij nam zijn pet af en legde die op tafel. *“Dan zullen wij ons deel doen,”* zei hij rustig. *“Voor het land... en voor elkaar.”*

De laatste avond van mei

Op de laatste avond van de meimaand brandden er meer kaarsen dan ooit tevoren bij de kapel. Het hele gehucht was aanwezig. Maria legde haar laatste bloemen neer. *“Tot volgend jaar,”* fluisterde ze. De zon zakte langzaam achter de heide en het licht werd goud. En daar, heel even... tussen de schaduwen en het zachte avondlicht... stond ze weer. De Meikoningin. Met bloemen in haar haar en licht aan haar voeten. Ze keek naar de Achtzaligheden, naar de kapel, naar de mensen die zongen. En toen knikte ze. Heel even. Alsof ze hun zorg en hun geloof had gezien. Daarna verdween ze, zoals ze gekomen was, stil en zacht. Maar dit keer wist Maria het zeker. Ze zou terugkomen. Elke mei opnieuw.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

FIETSEN VOOR DE KADE

De fietszoektocht voor het goede doel!

Al enkele jaren organiseert "vzw Heide Leeft" en haar team van vrijwilligers jaarlijks een fietszoektocht voor het goede doel in en rond Kalmthout. Vroeger onder de naam 'Met Danny op de fiets', enkele jaren geleden gewijzigd in "Fietsen voor De Kade". Telkens met hetzelfde principe: elke euro die binnenkomt wordt doorgegeven aan het goede doel, en dat is "De kade" in de Missiehuisei.

Op zondag 31 mei is het zo ver, die dag kan je tussen 10u en 11u30 vertrekken aan café 't centrum voor de fietszoektocht van ongeveer 30 kilometer, een activiteit voor het ganse gezin. Ter plaatse betaal je 8 euro deelnamegeld. Inschrijven vooraf is niet nodig, dat kan ter plaatse. Na afloop is er in 't Centrum de prijsuitreiking. Ook dit jaar zijn er bijzondere plaatsjes gevonden die de tocht aantrekkelijk moeten maken.

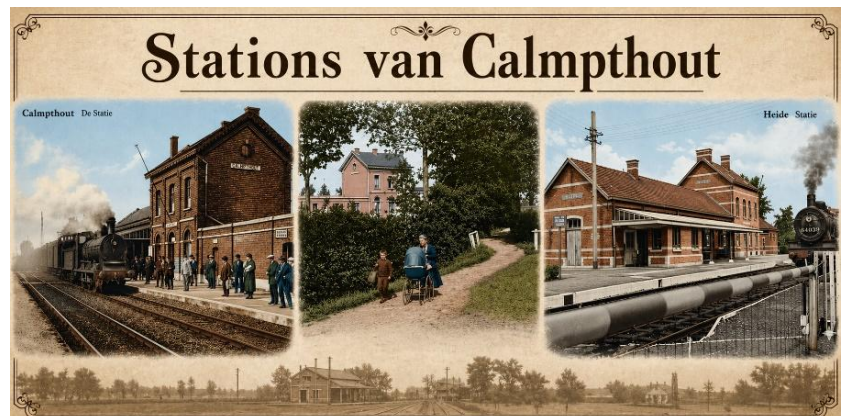
Als je die dag belet bent, maar de actie toch wil steunen, dan kan je een vrije gift doen op de rekening van Heide Leeft VZW: **BE67 9733 5802 2687**.

Info vooraf kan door te mailen naar heideleeftvzw@telenet.be.

De stations van Kalmthout, bewerkt met artificiële intelligentie

Onlangs gaf ik voor de vereniging 55+ van den Heuvel een presentatie over AI. Daarin liet ik oude postkaarten zien die ik met behulp van artificiële intelligentie heb bewerkt en tot leven gebracht.

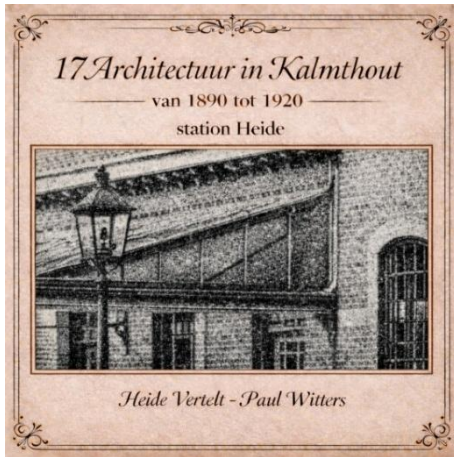
Deze bewerkte postkaarten heb ik vervolgens samengebracht in verschillende filmpjes met bijpassende muziek. Eén filmpje gaat over de twee stations van Kalmthout. Als muziek heb ik gekozen voor het kinderliedje "In een klein stationnetje", gezongen door de Vlaamse zangeres Petra. Zij scoorde hiermee in 1992 een grote hit met haar versie van het bekende kinderliedje.

Meer info over deze stations kan je lezen in het boek "Waar lijn 12 haar sporen achterliet".

[KLIK OP DE FOTO OM HET FILMPJE TE BEKIJKEN](#)

(Bijdrage van Wim Kuyps)

17. Station Heide

Omschrijving: Heide station
 Dorpsstationnetje in zijn
 oorspronkelijke vorm
 bouwheer en opdrachtgever:
 Belgische Spoorwegen
 Gebouwd in 1911
 Gebouwd Type "R10"

- **Echt stationsgebouw en "station" (1911)**

Door toenemende activiteit (o.a. toerisme naar de Kalmthoutse Heide) werd in 1911 een stationsgebouw gebouwd; vanaf dan werd het ook als volwaardig station beschouwd.

- **Uitbreiding (1938)**

het station werd in 1938 uitgebreid.

- **Recente evolutie: loket dicht (2021)**

Het stationsloket sloot definitief op 30 november 2021, waarna het station als stopplaats verderging (zonder loket).

Architectuur en bouwkundige kenmerken

Typologie en opbouw (Inventaris Onroerend Erfgoed)

De Inventaris beschrijft Station Heide als een typisch dorpsstationnetje met:

- een stationschefwoning van 4 traveeën en 2 bouwlagen,
- een aanpalend reizigersgebouw van 10 traveeën en 1 bouwlaag,
- plus dienstgebouwen van 2 traveeën en 1 bouwlaag,
- met zadel- en schilddaken (mechanische pannen),
- datering: 1911.

Materialen en gevelbeeld

- bakstenen lijst- en puntgevels op een breukstenen onderbouw,
- verlevendigd met gele bakstenen speklagen die doorlopen als omlijsting rond getoogde muuropeningen,
- gevelafwerking met een overkragende houten daklijst op fijne modillons,
- aan spoorzijde een brede glazen luifel.

“Type 1893 R10” (standaardontwerp)

Het stationsgebouw is van het type 1893 – R10 is (een gestandaardiseerd stations ontwerp), met als opvallend detail dat hier geen ontlastingsboog boven de muuropeningen gebruikt werd (in tegenstelling tot het “type 1893” zoals vaak toegepast).

Belangrijk: in de geraadpleegde bronnen wordt geen individuele architect naam expliciet genoemd; het gaat om een standaardtype. ‘Belle-époque-stationnetje’ opgetrokken. De bouwstijl van dit station blijkt geen unicum te zijn van Heide maar is een ‘standaard’ haltegebouw van het type 1893 R10 waarvan er nu nog vijf gelijkaardige exemplaren over heel België zijn. Het bakstenen gebouw is tot op heden bewaard Het bakstenen gebouw is tot op heden

bewaard gebleven en bestaat uit drie delen: het centrale hoge gedeelte – bestaande uit twee bouwlagen onder een zadeldak – deed destijds dienst als woning van de stationschef en zijn gezin. Deze woonst wordt

Erfgoedstatus en locatie

- Het gebouw is opgenomen als vastgesteld bouwkundig erfgoed (Inventaris Onroerend Erfgoed), locatie Heidestatieplein (Kalmthout), en wordt als bewaard omschreven. De actuele vaststelling vermeldt geldigheid sinds 29-03-2019.

bezoek onze website www.heidevertelt.be voor nog meer foto's

Volgende week: **18. Schooldreef.** (bijdrage van Paul Witters)

Succesvol seizoen voor Kalmthoutse voetbalploegen!

Het Kalmthoutse voetbal deed het bijzonder goed het afgelopen seizoen! Over Heibos schreven we in onze vorige nummers al. Zij werden drie weken geleden kampioen en konden dat al uitgebreid vieren. De laatste wedstrijd, uit bij Putte, moesten zij niet meer spelen. Putte gaf forfait. Heibos eindigden de competitie met 74 punten, dat zijn er 9 meer dan de tweede Exelsior Essen. Komend seizoen treffen wij Heibos aan in 3de provinciale. Gelijktijdig kondigde Heibos ook aan dat ze met een tweede ploeg zullen starten in de 4de provinciale afdeling!

De voorbije zondag was het tijd om een volgende kampioen te verwelkomen. Nieuwmoer won met 0-1 van Bonheiden en verzekerde zich zo van de titel. Volgend jaar verlaat Nieuwmoer het provinciaal voetbal en gaat het Nationaal voetbal spelen in de derde afdeling.

De twee andere Kalmthoutse ploegen hebben ook nog mogelijkheden, zowel Achterbroek als Kalmthout SK kunnen nog promotie afdwingen via een eindronde. Als dit lukt stijgt Kalmthout SK naar 1ste provinciale en Achterbroek naar 2de provinciale.

Op dinsdag 12 mei om 20u worden de twee kampioensploegen (Heibos SV en Nieuwmoer FC) op het gemeentehuis ontvangen voor een passende hulde door de gemeente.

Hulde aan oud veldwachter Frans (Sus) Ruys

Op de begraafplaats in Kalmthout-centrum wordt op vrijdag 8 mei om 19u oud veldwachter Frans Ruys herdacht. Het is een huldebetoon voor zijn rol in wereldoorlog II, deel uitmakende van het verzet. Het is de 8mei coalitie Kalmthout die deze hulde organiseert. Sprekers zijn burgemeester Lukas Jacobs en Ruud Martens. Er wordt ook muziek voorzien gebracht door Wannas Seifert.

Op 5 mei stelt Ruud Martens zijn boek voor in het O-KA, wie deze voorstelling wil bijwonen is welkom. Gastheer is Pieter De Meester. Verder zijn er interviews met Professor Koen Aerts van de Universiteit Gent, met auteur Marleen Van Landeghem (uitgeefster van de Joodse geschiedenis in Kalmthout), Francis Van Glabbeek (kleinkind en kind van een verzetsstrijder), Annemie Feyens (nicht van een verzetsstrijder), Ellen De Soete van de 8mei coalitie en met burgemeester Lukas Jacobs. Tijdens de avond is er ook muziek met Oscar Bohnen en Bart Van Istendael. De inkom is gratis, een vrije gift is welkom.

Wie het boek nog niet heeft besteld kan dit nog doen in voorverkoop tot 5 mei aan de prijs van 25 euro. Stuur een mailtje met je naam en adres naar 8meicoalitie.kalmthout@gmail.com. Vervolgens wordt het rekeningnummer doorgegeven. Bij voorkeur wordt het boek dan meegegeven bij de voorstelling op 5 mei. Als je binnen een fietsafstand van het station van Heide woont (10 kilometer) dan kan het boek ook aan huis worden bezorgd, woon je verder weg, en kan je niet op de voorstelling aanwezig zijn, dan komen er 7,5 euro portkosten bij. Vanaf 5 mei is de prijs van het boek 30 euro.

Oud politieagent van Kalmthout overleden

Op 28 april overleed Guy Van Meel. Hij werd geboren in Kalmthout op 1 september 1948 en was gehuwd met May Matthyssen. Guy was vader van drie kinderen. Vanaf de jaren '80 kwam Guy in dienst bij de gemeentepolitie van Kalmthout. In 2001 maakte hij mee de overstap naar de Lokale politie Zone Grens. Van Guy wordt afscheid genomen op vrijdag 8 mei om 10u in het Strijboshof. Hij rust in vrede!

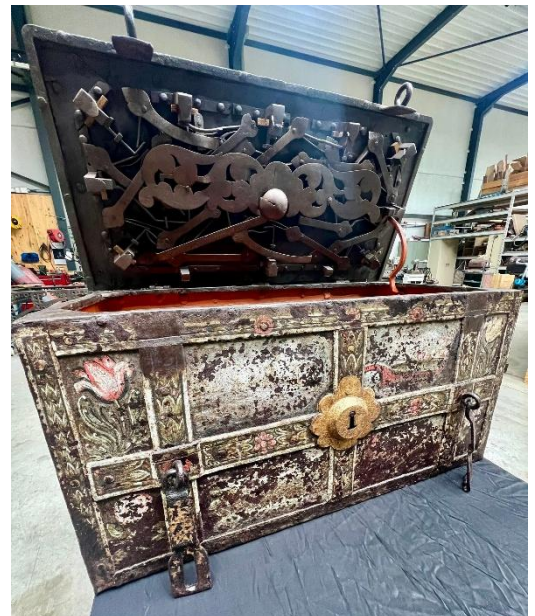
De “komme” staat tentoon!

Op bezoek bij de restaurateur van ‘de komme van Kalmthout’. Deze koffer, of ‘secretenkist’, is een uniek stuk lokaal erfgoed uit de 17de eeuw.

Ze werd gebruikt om belangrijke archiefstukken te bewaren van de Heerlijkheid Kalmthout-Essen-Huijbergen. De gezagsdragers van elke gemeente bezaten elk een sleutel, zodat de kist enkel gezamenlijk kon geopend worden.

De Oudheidkundige Kring Kalmthout haalde de koffer van onder het stof. Die is nu vakkundig gerestaureerd, het fraaie slot werkt terug en krijgt een mooi plaatsje in het nieuwe gemeentehuis. Kom zeker eens kijken op het openingsfeest op zondag 10 mei aan het Kerkeneind. Voor een blik op de toekomst, met respect voor het verleden.

(bijdrage van Paul Witters)

Weer lang geleden!

Uit ons jeugdijaren kennen we hem zeker nog, de veldleeuwerik, maar hij wordt in onze contreien zeldzaam!

En ja, er zijn zeker nog leeuweriken, maar hun aantal is sinds 1960 met wel 95% afgenomen. Ze zijn zeldzamer geworden door intensieve landbouw, maar in open akkergebieden en duinen kun je de veldleeuwerik nog steeds horen zingen.

De Kanter, den "Hollandse bakker" 90 jaar geleden ging de voorganger van de Monida failliet.

Wie vandaag in Heide aan Monida denkt, ziet een naam met een lange traditie. Toch begint het verhaal van deze plek niet in 1936 met Gust Buyens, maar eerder, in een halfvergeten episode die enkel nog voortleeft in herinneringen en heemkundige notities.

Een bakkerij vóór Monida

In het politieke weekblad "Ons Kalmthout" verschijnt op 22 februari 1936 een advertentie die de verkoop aankondigt van een "Schoon Winkelhuis", gelegen op de hoek van de toenmalige Keyenhofstraat (de huidige Max Temmermanlaan) en de Sint-Jozeflei.

In de aankondiging is te lezen: "Het winkelhuis is thans bewoond en geëxploiteerd als brood- en pasteibakkerij." Blijkbaar betrof dit een gedwongen verkoop door een vonnis van de Rechtbank van Antwerpen. Ook in vroegere "Heide Vertelt" duikt een passage op: in herinneringen aan de jaren 30 wordt de hoek van de Sint-Jozeflaan en de Max Temmermanlaan beschreven als de plaats van een bakkerij, bekend als "bij den Hollandse bakker".

Wie was de "Hollandse bakker"?

In de advertentie van 7 maart 1936 worden de echtlieden **De Kanter** als bewoners van het winkelpand aangeduid. Bij de eerste zitting werd er 24.000 BEF voor het pand geboden.

Koop I : Een Winkelhuis met bijzonderen ingang, bakkerij, garage, bergplaats en hof, boek Keyenhofstraat en St Jozeflei, nr 195 F 3 te Heide-Kalmthout, gekadastréerd wijk F, nr I-T-37 en I-U-37, voor een grootte van 375 v. m., palende : Noord : N. M. « Nationaal Grondbezit » ; Oost : St. Jozeflei ; Zuid ; de Keyenhofstraat en West : de N. M. « Nationaal Grondbezit ».

Bewoond door de echtlieden De Kanter, slechts ingezet : 24.000,— Frs.

Nadien kwam Monida

Gust Buyens en zijn echtgenote Liza kochten het pand en heropende hun bakkerij in het hart van Heide. Zoals dat vaak ging in die tijd, zochten ze naar een naam die de trots op hun gezin weerspiegelde. De oplossing was een creatieve samentrekking van de namen van hun drie dochters. Zo werd "Monida" geboren, een naam die de tand des tijds beter zou doorstaan dan Gust en Liza destijds waarschijnlijk durfden dromen.

(Bijdrage van Wim Kuyps)

Studie van notaris Van der Heyde,
Kalmthout

Enkelen Zitdag

Bij gedwongen onteigening
OPENBARE VERKOOPING
van een

Schoon Winkelhuis
ten dienste van Brood- en Pasteibakkerij,
en een

Schoon Burgershuis
Hoek Keyenhofstraat en St. Jozeflei
HEIDE - Kalmthout

De notaris **Emile Van der Heyde**, te Kalmthout, daartoe aangesteld, bij vonnis der burgerlijke Rechtbank van Antwerpen, van 1 Februari 1936, zal met tusschenkomst van Meester Leonce van den Wouwer, notaris te Antwerpen, in eenen enkelen zitdag, bij inbeslagneming, op **Donderdag 27 Februari 1936, om 3 ure** zeer stipt, in het « Hôtel des Flandres » Statieplem, te Heide-Kalmthout, ten overstaan van den heer Vrederechter van het kanton Brecht, in twee koopen behoudens accumulatie, openbaar verkoopen :

Eenen **eigendom** bestaande uit **Winkelhuis** met verdiep, bakkerij, garage, bergplaatsen en een **burgershuis** met verdiep hof, grond en aanhoorigheden, gestaan en gelegen te **Heide-Kalmthout**, in de nabijheid van de statie en recht over de nieuwe kerk van Heide, op den hoek van de Keyenhofstraat en van de St Jozeflei, ten kadaster bekend wijk F, nr I-T-37, I-U-37, en 1-M/38 voor een grootte van **600 v.m.**, hetzij voor het winkelhuis **375 v.m.** en voor het burgershuis **225 v.m.**, palende : ten Noorden : de N. M. « Nationaal Grondbezit » ; ten Oosten : Kalmthout, de gemeente met de St. Jozeflei ; ten Zuiden : de Keyenhofstraat en ten Westen : de N. M. « Nationaal Grondbezit »

Het winkelhuis is thans bewoond en geëxploiteerd als brood- en pasteibakkerij. Het burgershuis is vrij van gebruik.

Te zien alle werkdagen op bevoeglijke uren.

Afscheid van sportfunctionaris Gino Vanthillo

Donderdag 30 april was de laatste werkdag voor de Kalmthoutse sportfunctionaris Gino Vanthillo. In de kantine van de voetbalclub Kamthout SK werd in het gezelschap van familie, werkmakers, vrienden en kennissen afscheid genomen tijdens een gezellig feestje! Gino wordt opgevolgd door Raf van Dyck, hij wordt de nieuwe sportdeskundige van de gemeente Kalmthout.

Uit de oude doos!

Dit weekend is het Heide-kermis. Vrijdag en zaterdag draaiden de attracties al op volle toeren. Ook vandaag en morgen maandag kan je er nog terecht.

Hiernaast drukken wij een foto af van de kermis lang geleden. Ze stond toen wat dieper op het Heidestatieplein opgesteld (richting school). Wat de hoge schuine attractie mag zijn is een raadsel!!

*Heide vertelt is een uitgave van
de VZW Heide vertelt.
Redactie: Heidestatiestraat 58/1
2920 Kalmthout
0477/22.24.81
www.heidevertelt.be*

